

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205433
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320205433.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břouškovvej a členiek senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: STYL LAYN, LL.C, so sídlom Peter Grigorenko Avenue 5A, 02 055 Kyjev, Ukrajina, ID - No. 341853626513, zastúpeného Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4E, 040 01 Košice, IČO: 47 244 488, proti žalovanému: MAGNIT EU, s.r.o., so sídlom Račianska 88 B, 831 02 Bratislava, IČO: 50 706 411, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č. k. 23Cb/73/2020-36 zo dňa 23.04.2020 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 23Cb/73/2020-36 zo dňa 23.04.2020, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III napadnutým uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 21.04.2020, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540 a Metso CVB 2060-4 spolu so železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi, ktoré prevzal v zmysle zmluvy č. 022 o poskytovaní medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12.11.2019, a to v mieste, kde sa nachádzajú, do 3 dní odo dňa vykonateľnosti predmetného rozhodnutia, zamietol (výrok I) a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II).

2. Súd prvej inštancie posudzoval nárok žalobcu podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca bol návrhom povinný preukázať fakt, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia budúceho výkonu takéhoto rozhodnutia muselo byť reálne a muselo hroziť bezprostredne. Existencia dlhu alebo samotnej zmluvnej povinnosti ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca podľa súdu prvej inštancie svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil predpoklady na jeho nariadenie, pretože žiadnym hodnoverným dôkazom podľa § 326 ods. 2 C.s.p. nepreukázal, že zo správania žalovaného možno vydedukovať okolnosti odôvodňujúce obavu, že by výkon žalobcom navrhovaného súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený z dôvodu takéhoto správania sa voči jeho eventuálnemu právu, ktorého sa však žalobca formou samotnej žaloby zatiaľ nedomáhal, keďže takúto žalobu nepodal. Žalobca taktiež nepreukázal existenciu dôvodov osvedčujúcich skutočnosť, že žalovaný svojím konaním ohrozuje majetok žalobcu tak, ako je uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rovnako tak nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov sporových strán.

4. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že argument žalobcu, že „žalovaný neuskutočnil prepravu celého dohodnutého objemu prepravy, čím žalobcovi vznikla majetková škoda spočívajúca v ušlom zisku“ neakceptoval, nakoľko uvedené tvrdenie nemôže mať za následok samotné nariadenie neodkladného opatrenia, najmä keď nebolo súdu zo strany žalobcu hodnoverne preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého dohodnutého objemu prepravy skutočné a dôvodné. Súd prvej inštancie mal za to, že na zodpovedanie tejto otázky (prípadného porušenia zmluvných povinností žalovaným) by bolo potrebné vykonať dokazovanie, ktoré súd pri svojom rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal k dispozícii, nakoľko žalobca nepredložil potvrdenie o porušení zmluvnej povinnosti, ktorou malo byť nevykonanie zmluvne dohodnutej prepravy žalovaným riadne a včas. Týmto podľa súdu prvej inštancie žalobca jednoznačne nepreukázal nad všetku pochybnosť pri bežnom právnom posúdení s prihliadnutím na predložené dôkazy druhú podmienku nariadenia neodkladného opatrenia, ktorou je osvedčenie danosti žalovaného nároku. Nakoľko žalobca dostatočne dôvodne a odôvodnene nepreukázal obavu, že by bola potrebná dočasná úprava pomerov sporových strán a že bez nariadenia neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, súd prvej inštancie jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

5. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalobca v odvolaní uviedol, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného spočívajúceho v neprepravení technológie na základe zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12.11.2019 nemôže spustiť prevádzku na Ukrajine zameranú na drvenie a triedenie štrku v pôvodnom termíne a dochádza k vzniku škody v podobe ušlého zisku. Predpokladaný minimálny výkon budúcej prevádzky žalobcu na Ukrajine, ktorá je zameraná na drvenie a triedenie kameniva - spracovanie žuly, je 150 ton/hodina, čo za mesiac (22 pracovných dní) činí 52.800.000 ton, a to vo frakciách: 5/10mm - 16.600,00 ton, 10/20mm - 18.900,00 ton, 0/5mm - 17.300,00 ton. Trhové ceny za štrk v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú: frakcia 5/10mm - 280,00 UAH/tona, frakcia 10/20mm - 270,00 UAH/tona, frakcia 0/5mm - 145,00 UAH/tona, čo predstavuje ušlý zisk 12.259.500,- UAH (413.500,04 Eur) za každý mesiac. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nedomáha ochrany nároku na náhradu škody v podobe ušlého zisku z obavy, že by exekúcia bola ohrozená, ale bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, kedy žalovaný obmedzuje neoprávnene vlastnícke právo žalobcu k špecifikovanému tovaru. Súd prvej inštancie podľa žalobcu nesprávne v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil, že žalobca nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov sporových strán, nakoľko žalobca sa samotným neodkladným opatrením domáha trvalej úpravy pomerov a z uvedeného dôvodu požiadal súd, aby nebol zaviazaný povinnosťou podať žalobu vo veci samej v kontexte ustanovenia § 330 ods. 2 v spojení s § 337 ods. 1 C.s.p.. Žalobca taktiež poukázal na to, že nie je možné, aby preukázal skutočnosť, ktorá nenastala, preto nie je schopný preukázať, že sa preprava tovaru v jeho vlastníctve v dohodnutom objeme neuskutočnila, ako v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval súd prvej inštancie, pretože ak by sa táto uskutočnila riadne a včas, nebol by dôvod, aby sa žalobca obracal s predmetným návrhom na súd.

7. V súlade s uvedenými skutočnosťami žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že neodkladné opatrenie nariadi a zaviazže žalovaného povinnosťou nahradiť trovy konania.

8. Odvolací súd postupom v zmysle § 329 ods. 1 veta druhá C.s.p. doručil žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolanie na vyjadrenie, aby bol zachovaný princíp rovnosti sporových strán a bol rešpektovaný princíp proporcionality pri obmedzovaní procesných práv protistrany v záujme zachovania dosiahnutia účelu.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalobca sa prostredníctvom neodkladného opatrenia, t.j. bez riadneho sporového konania vo veci samej pokúša bez preukázania legitimacy získať od žalovaného vec, o ktorej sú pochybnosti nielen pokiaľ ide o jej držiteľa, ale aj o jej rozsah a špecifikáciu či samotné vlastnícke právo žalobcu. Žalovaný v rámci plnenia svojich povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu so žalobcom postupoval a stále postupuje v súlade s predmetnou zmluvou, dohovorom CMR a zákonom a odmieta tvrdenia o ich porušovaní. Žalobca podľa žalovaného

opomenul uviesť, že má neuhradené záväzky voči žalovanému z predmetného zmluvného vzťahu a tiež nekonkretizoval dôvody, pre ktoré sa domnieva, že žalovaný neoprávnenne zadržáva tovar, inak by predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nevedel odôvodniť.

10. V rámci skutkovej podstaty žalovaný poukázal na to, že sa zaviazal vykonať prepravu tovaru z Talianska na Ukrajinu podľa podmienok špecifikovaných v objednávke tvoriacej prílohu zmluvy. Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil všetky doklady potrebné na colné odbavenie tovaru (čím zároveň porušil zmluvné povinnosti), nebolo možné pokračovať na miesto určenia. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy so žalobcom splnil, nakoľko však počas prepravy vznikli prekážky, ktoré doposiaľ - napriek snahe žalovaného o riešenie - neboli odstránené, v súlade s čl. 16 ods. 2 dohovoru CMR predmetnú zásielku prevzal do úschovy. Z dôvodu, že žalobca odmietol uhradiť žalovanému doposiaľ vzniknuté náklady, na ktoré má nárok, žalovaný si v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka uplatnil voči žalobcovi zádržné právo k prepravovanému tovaru, o čom žalobcu viackrát upovedomil. Nejedná sa preto o svojvoľné či nezákonné zadržávanie tovaru. Žalovaný sa nevie a objektívne nemôže vyjadriť, či predmetom zádržného práva sú veci, ktoré žalobca žiada vydať návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalobca nepreukázal, že tovar, ktorý je v úschove, je presne ten, ktorý žiada vydať, preto žalovaný z opatrnosti popiera jeho tvrdenia. Žalobca nepreukázal skutočnosti nevyhnutné pre rozhodnutie o vydaní veci, a to - presná špecifikácia, o akú vec ide, že je jej vlastníkom, že sa nachádza vo faktickej moci žalovaného a ide o neoprávnenú držbu. Tieto skutočnosti môžu byť preukázané jedine v konaní vo veci samej, pričom sám žalobca žiada o úpravu pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia bez povinnosti podať žalobu vo veci samej, čím by podľa žalovaného došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Žalovaný má tiež za to, že žalobca nepreukázal potrebu predbežnej úpravy vzťahov a ani obavu, že by bol výkon súdneho rozhodnutia v dôsledku správania žalovaného ohrozený, čo dosvedčuje aj skutočnosť, že sám žalobca žiadal súd, aby ho nezaviazal na podanie žaloby vo veci samej, z čoho možno usúdiť, že žalobca nemá záujem o riadne usporiadanie vzťahov, ale len špekulatívnym spôsobom chce poškodiť žalovaného. Keďže všetky uvádzané tvrdenia sú sporné, je nevyhnutné, aby bolo riadne začaté súdne konanie, čoho sa s poukazom na dokazovanie žalobca podľa žalovaného obáva. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je správne a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil a zaviazal žalobcu povinnosťou podať žalobu vo veci samej.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 C.s.p.), po skončení, že odvolanie má zákonom predpísané nalezitosti (§ 363 C.s.p.), odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené a založilo dôvod pre zrušenie uznesenia prvoinštancného súdu podľa § 389 ods.1 písm. b), c) C.s.p., ktoré nie je možné potvrdiť ani zmeniť.

12. Podľa § 389 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

13. Podľa § 389 ods. 2 C.s.p. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

14. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie vecnej správnosti výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktorý musí vychádzať zo správne zisteného skutkového stavu, správnej aplikácie

cie a interpretácie pri slusnej právnej normy na zistený skutkový stav, pri dodržaní ustanovení pri slusného procesného predpisu.

15. Základom odvolania je existencia odvolacích dôvodov, ktoré žalobca ako odvolateľ označil v zmysle § 365 ods.1 písm. f) a h) C.s.p..

16. Odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods.1 písm. f) C.s.p. znamená, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a teda sa týka nedostatkov v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom spochybujúcich v tom, že skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie sú nedostatocné a následne nesprávne. Musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorého súd vec posúdil po právnej stránke nesprávne, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku čoho je nesprávny a chybný súdom vyslovený právny názor, skutkové zistenie tak nezodpovedá vykonaným dôkazom, súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi vykonané opomenul, napriek tomu, že vyslí najavo. Nesprávne skutkové zistenia sú i také, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, čím nastane logický rozpor v ich hodnotení z hľadiska zaškonalosti, pravdivosti, prípadne i dôkaznosti.

17. Právna vada rozhodnutia, ktorá je obsiahnutá v § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. znamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétne právne normy na zistený skutkový stav, vyvodzuje zo skutkového zistenia práva a povinnosti, ktoré majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak aj použil správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Vyhodnotením odvolacích argumentov žalobcu pri preskúmaní obsahu spisu, oboznámení sa s postupom prvoinsťancného súdu, s rozsahom vykonaného dokazovania a právnym posúdením veci odvolací súd musí prisvedčiť odvolateľovi a skonsťatovať, že prvoinsťancné konanie, výsledkom ktorého je odvolaním napadnuté uznesenie, trpí vadami, ktoré založili dôvod pre jeho zrušenie a vrátenie prvoinsťancnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Odvolací súd uvádza, že v posudzovanej právnej veci sa jedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je možné v zmysle zákonnej právnej úpravy nariadiť v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery sporových strán alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Splnenie aspoň jedného z uvedených zákonných predpokladov (vzájomná kumulácia taktiež nie je vylúčená) musí súd vyhodnotiť na základe rozhodujúcich skutočností uvádzaných v návrhu na jeho nariadenie. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (a rovnako tak v podanom odvolaní) uviedol, že mu v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného spočívajúcom v porušení zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12.11.2019 vznikajú veľké škody, nakoľko nemôže spustiť prevádzku zameranú na drvenie a triedenie štrku na Ukrajine v pôvodnom termíne. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že sa predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha jeho nariadenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, nie z dôvodu obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ako bolo vyhodnotené zo strany súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, a neexistencia ktorej podľa súdu prvej inštancie založila dôvod pre jeho zamietnutie, preto mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.)

20. Odvolací súd taktiež považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že neodkladné opatrenie nie je nevyhnutné viazať na konanie vo veci samej, nakoľko za určitých okolností na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania nemusí nadväzovať ani podanie žaloby (§ 336 ods. 1 veta posledná C.s.p.), a to za predpokladu, že samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jej účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (bližšie vid' napr. judikát R 21/2018). Žalobca v danom prípade požadoval úpravu pomerov medzi sporovými stranami práve týmto druhom neodkladného opatrenia za účelom dosiahnutia ochrany jeho vlastníckeho práva s poukazom na nevyhnutnosť domáhať sa jej na základe ním uvádzaných skutkových

okolností v rovnakom rozsahu a s rovnakými účinkami ako pri meritórnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie však v napadnutom uznesení vyhodnotil, že žalobca vo svojom návrhu nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu, na základe čoho posúdil návrh žalobcu ako nedôvodný. V súlade s uvedeným tak odvolací súd aj predmetnú odvolaciu námietku žalobcu vyhodnotil ako opodstatnenú, nakoľko domáhať sa ochrany prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, ako už bolo spomenuté vyššie, nie je nevyhnutné viazať na podmienku toho, aby sa žalobca následne uchádzal o konečnú súdnu ochranu prostredníctvom žaloby vo veci samej. Uvedené je aplikovateľné aj v prípade ochrany vlastníckeho práva, čo podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil a dodáva, že variabilita procesnej ochrany, ktorej sa navrhovateľ neodkladného opatrenia v konečnom dôsledku domáha, je predsa výlučne v jeho dispozícii. Predmetná skutočnosť rovnako tak zakladá odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.

21. Záverom odvolací súd uvádza, že s poukazom na odvolaciu námietku žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. sa nestotožňuje ani so záverom súdu prvej inštancie, že zo strany žalobcu nebolo súdu hodnoverne preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého objemu prepravy žalovaným skutočné a dôvodné, pričom by bolo potrebné vykonať dokazovanie dôkazmi, ktorými súd prvej inštancie pri rozhodovaní nedisponoval. Žalobca k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil ako listinný dôkaz jednak objednávku na prepravu tovaru č. 1 k zmluve č. 022 zo dňa 12.11.2019 a zároveň odstúpenie od predmetnej zmluvy, s čím sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom pri rozhodovaní nevysporiadal.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo predčasné. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, navyše súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dokazovanie pre účel rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. zrušil, vrátane závislého výroku o trovách konania a postupujúc podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude znovu vo veci rozhodnúť, vysporiadať sa so všetkými námietkami uplatnenými žalobcom v odvolacom konaní a svoje rozhodnutie náležite s poukazom na ustanovenie § 220 C.s.p. v spojení s § 234 C.s.p. odôvodniť, pričom podľa § 391 ods. 2 C.s.p. je zároveň viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. V novom rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

24. Uvedené uznesenie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).